440Clàssica&Jazz | Sergi Núñez | Actualitzat el 30/11/2022 a les 13:00

Raynald Colom: «La nostra música és l'exemple més clar de la democràcia»

Estrenem en exclusiva el videoart de «Wholeness», tema inclòs en l'últim disc del franco-català

Raynald Colom

El músic franco-català **Raynald Colom** és un dels trompetistes més destacats del país. Després de donar-se a conèixer, a principis dels 2000, col·laborant amb una infinitat de músics que van des de **Perico Sambeat** fins a **Duquende** passant per **Manu Chao**, va debutar en solitari el 2005 amb el disc *My 51 minutes* (Fresh Sound New Talent). Aquest any, **Colom** ja ha publicat el seu sisè disc en solitari, *A Million Dreams* (Whirlwind Recordings / Wax Industry, 2022) i, avui -abans de la seva actuació a la sala Jamboree aquest divendres 2 de desembre- estrenem en primícia el videoart del tema d'obertura: "Wholeness".

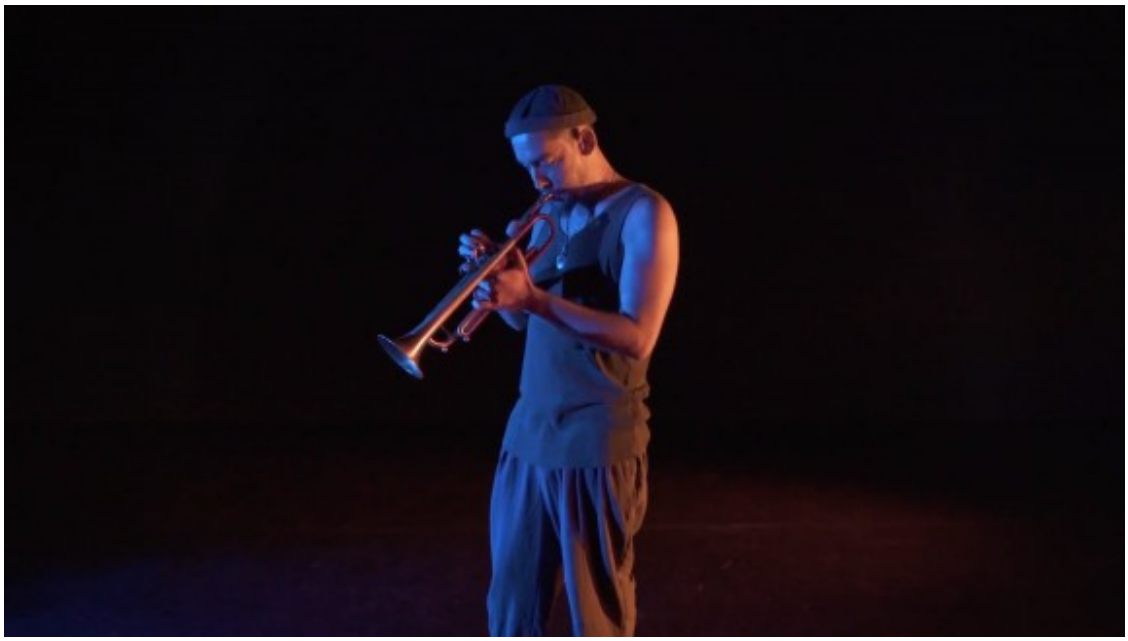
Video: https://www.youtube.com/watch?v=QF1IoprrwYk

"Wholeness" es basa en la teoria sinestèsica del compositor rus Aleksandr Skriabin. D'on ve aquest interès?

Moltes vegades m'he imaginat diferents colors quan toco. La teoria d'**Skriabin** proposa un teclat pensat per a fer associacions de tecles i colors. Tot i que jo no faig aquestes associacions sinestèsiques tan directes, la seva teoria em vincula al meu interès per la pintura, sobretot amb la de Joan Miró. És un dels pintors que més admiro per la seva forma d'ajuntar i fer xocar els colors. A més de Miró, també m'he influït molt de compositors de finals del XIX i de principis del XX.

Tot i aquestes influències, encaselles la teva música dins del jazz?
Jo intento fugir de les etiquetes que jo mateix -o la indústria musical- m'imposo. Entenc que és necessari a vegades situar als artistes, però amb el pas dels anys, he entès cada cop més l'art com un tot i no veig diferència entre fer música improvisada amb la pintura o la dansa. No es tracta de fer música sinó inspirar-te de tots els arts possibles i intentar inspirar a altra gent.

A "Wholeness", aquesta sinestèsia s'inspira en la sortida del sol a Barcelona.
Sí, em remet al blau i al taronja. Són uns colors molt únics i diferents de les sortides del sol a altres llocs. Són colors molt mediterranis, i veure'ls em recorda que estic a casa, a Catalunya. Com que no separo el meu art de la meva vida diària, Barcelona forma part indubtablement de la meva inventiva artística.

Raynald Colom

D'on sorgeix aquesta idea de fer un videoart vinculat amb la dansa?
Des de fa un parell d'anys, estic treballant a fons el concepte del moviment en la música. M'interessa molt la dansa contemporània perquè hi ha una llibertat molt gran en la interpretació. Per això, en el videoart he volgut comptar amb la participació de la ballarina barcelonina Maria Carbonell perquè escoltés la cançó i es deixés portar per la vibració de la música.

A més, en un fragment apareixes tu en unes imatges d'arxiu de quan eres petit. Per què?
És un tribut a la meva àvia, que encara està viva amb 98 anys. És una forma d'ajuntar generacions i arts diferents, i representar una idea d'entesa en aquests temps de polarització en què sembla impossible posar-se d'acord quan es pensa diferent de l'altre. En definitiva, amb aquest videoart vull enviar un missatge d'esperança que tots podem conviure en un mateix espai. Crec que la nostra música és l'exemple més clar de la democràcia, perquè som una formació de quatre persones que unim la nostra força per posar-la al servei de la música. Quan pugem dalt de l'escenari, deixem l'ego de banda i busquem comunicar i assolir un bé comú.

El nom del disc, 'A Million Dreams', és d'una cita del pianista estatunidenc Duke Ellington. Et deixes portar per allò que t'imagines a la teva ment?

Sí, és una cita d'una entrevista a **Duke Ellington** en què explicava que quan tocava pensava en un milió de somnis. I aquest àlbum vol representar precisament això: la llibertat dalt de l'escenari, de no saber què passarà perquè estem somniant i explorant coses noves constantment.

Per tant, el disc és un mar d'evocacions i intuïcions?
Jo crec que sí. Estic en un moment artístic en què m'agrada anar cap al que és desconegut. M'agrada aquest moment en què no saps el que passarà i això, a més, provoca que tothom escolti amb molta més atenció, tant el públic com entre nosaltres. Anar cap al desconegut fa que tot el que surti sigui de veritat, de les entranyes.

A Million Dreams by Raynald Colom

El disc ha estat gravat en rigorós directe a Pontinia, Itàlia. Per què vau optar per gravar-lo així?
La gravació del concert va ser molt maca. Va ser just després d'acabar la gira que vaig fer l'any passat i no estava previst que aquella sessió enregistrada en directe anés a ser per al disc. Però quan els promotors de la gira per Itàlia em van passar les gravacions, em va agradar tant que tenia clar que amb allò havíem de tirar endavant un disc. Va ser un procés molt natural, ja que com que no vam tocar sabent que estàvem gravant un disc en directe, no teníem cap pressió. M'agrada fer discos en directe perquè fa que la música sigui més humana, perquè amb la tecnologia actual tot està molt editat i sona massa perfecte.

Creus que els discos han d'intentar plasmar l'essència d'un concert en directe, llavors?
Sí, en els discos cal crear diàlegs, que et puguis entrebancar en algun moment... Al final, faig una música feta pel directe, per interaccionar entre els músics i, per tant, els discos són una fotografia d'aquesta interacció en un moment concret.

Al llarg del disc, hi ha temes propis i temes existents com "Stablemates" de Benny Golson o "Zyriab" de Paco de Lucía. Aquesta diversitat és fruit de deixar-te portar intuïtivament pels teus referents?
Sí. No estava previst incloure en el disc "Stablemates", però vaig començar a tocar la melodia perquè enllaçava amb la cançó que havíem tocat abans i la banda em va seguir. Quant al "Zyriab", ve de tot el flamenc que he tocat al llarg de la meva carrera. A principis dels 2000, en **Gerry González** i jo vam ser dels primers artistes a incorporar la trompeta al flamenc. Gràcies a això, he tingut la sort de poder tocar i gravar ben a prop de tots els grans d'aquest gènere.

Aquest 2 de desembre sereu a la sala Jamboree de Barcelona. Com serà el concert?
En aquest concert, ja interpretarem el repertori del nou disc que tinc previst publicar l'any vinent., tot i que també tocarem alguns temes d'*A Million Dreams*. Mantindré la mateixa formació que en aquest anterior disc -amb **Tony Tixier** (piano), **Joe Sanders** (contrabaix) i **Francesco Ciniglio** (bateria)- i tenim moltes ganes perquè estem emprenent un nou camí que crec que serà molt interessant.